

Rikspolisstyrelsen
Lars Sävberger
Box 12256
102 26 STHLM

VIA E-POST

Öster Malma 120829

Ang. Remiss POA-226-1118/12

Svenska Jägareförbundet ("Förbundet") har följande övergripande synpunkter på rubricerade remiss:

- Förbundet har haft betydande svårigheter att hantera rubricerade remiss utan att ha tillgång till Naturvårdsverkets reviderade föreskrifter. Det är olyckligt att tvingas besvara dessa två regelverk, för samma verksamhet, var för sig. Förbundet kommer med stor sannolikhet att ha ytterligare samt kompletterande synpunkter efter att ha tagit del av Naturvårdsverkets förslag och önskar därför få inkomma med kompletteringar efter att ha tagit del av föreslagna förändringar från Naturvårdsverket
- Förbundet anser att det finns en tendens till detaljreglering i framförallt procedurfrågor i förslaget till föreskrifter som är för långtgående. Att in i minsta detalj styra en verksamhet som skall hantera situationer av nödliknande och extremt händelsestyrd karaktär kommer att hämma de praktiska eftersöksuppdragen och riskera att skadat vilt får lida i onödan. Detta kan inte vara avsikten utan djurskyddsaspekten måste vara det primära.
- Det finns betydande förändringar i förslaget som på olika sätt inskränker kontaktpersoners och eftersöksjägares möjlighet att snabbt och effektivt situationsanpassa sitt arbete efter rådande förutsättningar. Det finns också oroande tendenser till ökad styrning från Länskommunikationscentraler och polisen i själva eftersöksverksamheten. Denna organisations styrka bygger på lokal kännedom och särskilt utvalda kompetenta jägare som med samhällets förtroende är satta att minska påkört vilts lidande. Med hänsyn till det förtydligade arbetsmiljöansvaret finns det fortfarande betydande möjligheter att förenkla regelverket för att möjliggöra största möjliga frihet för de utvalda personerna på plats att slutföra uppdragen.
- Förbundet har svårt att bedöma den ökade arbetsinsatsen för polisen med anledning av de föreslagna förändringarna, men den torde vara betydande. Denna organisation är idag världsledande på området och det borde således finnas betydande utrymme för att avlasta polisen med utökat, istället för inskränkt, förtroende och ansvar för den frivilliga delen av organisationen

Svenska Jägareförbundet

Öster Malma, SE-611 91 Nyköping · Tel: 0155-24 62 00 · Fax: 0155-24 62 50

Plusgiro: 152292-9 · Bankgiro: 566-6755 · Org. nr: 802001-6658

www.jagareforbundet.se

Förbundet anser att de nu föreslagna föreskrifterna bör ändras i vissa nedan närmare angivna delar. Därtill föreslås en del mindre ändringar av redaktionell karaktär.

I § 3 st 2 anges numera att även banhållaren ska underrättas om beslutet. Detta begrepp är såvitt känt odefinierat och såvitt Trafikverket äger aktuellt markområde och inte upplåtit jakträtten på det, är Trafikverket såväl markägare som jakträttshavare. Banhållare bör därför tas bort. Ordet "underrättas" är felstavat i sista meningen. Se även § 39.

I § 4 bör det tydliggöras att såväl ett platsbesök som ett eftersök ingår i ansvaret. I annat fall tillför paragrafen inget annat än hänvisningar till annan författning vilket i sig är tveksamt ur konstitutionell synpunkt.

I näst sista stycket till de allmänna råden till § 6 bör hänvisning ske till länsansvarig jägare istället för till NVR regionalt. Det är jägarorganisationerna som tillhandahåller eftersöksekipage och kontaktpersoner, inte NVR i sig.

§ 7 st 3 antyder att de aktuella personerna får utbilda sig själva vilket inte är rimligt.

I § 11 & 14 hänvisas till NVR regionalt. Det bör vara jägarnas organisationer som föreslår länsansvarig jägare och det är via dessa kontaktpersoner och eftersöksekipage erbjuder sina tjänster.

Även en eftersöksjägare bör kunna utföra ett platsbesök. Erfarenheten har visat att det ibland är såväl opraktiskt som olyckligt ur djurskyddssynpunkt att endast kontaktpersoner kan utföra detta. Ofta bor eftersöksjägaren närmare och det är då omotiverat att dessa endast kan utföra eftersök. Justeringar krävs i vart fall i §§ 16, 29 & 31.

I § 19 saknas hänvisning till kompetenskraven från NVV som det hänvisas till i § 14 & 16.

I § 21 saknas hänvisning till § 16 och de kompetenskrav som anges däri. Hänvisningen till § 33c är fel – det ska vara § 33a.

I § 25 anges att den särskilda skyltutrustningen endast skall tillhandahållas "vid behov". Polisens arbetsmiljöansvar som det hänvisas till i § 4 torde innebära att sådan utrustning ska vara tillgänglig för samtliga. I annat fall blir det en praktisk hantering av vakthavande befäl vid varje beslut om eftersök eller platsbesök, med den konsekvensen att patrullbilar eller andra åtgärder får sättas in istället om inte aktuell eftersöksjägare har tillgång till nödvändig utrustning. I de allmänna råden är ordet skyltutrustning felstavat.

Sista stycket i de allmänna råden till § 29 bör tas bort. De hänvisar till platsbesök och är dessutom felplacerade, men än viktigare är att principen är fel och även vid sammanstötningar med spårbunden trafik bör djurets tillstånd kunna kontrolleras av djurskyddsskäl. Inte minst även för att aktuell jakträttshavare ska kunna underrättas därom enligt § 44.

§ 31 är den paragraf som genomgått de mest genomgripande förändringarna. Tyvärr är dessa i förbundets ögon mest till det sämre.

För det första måste de övriga skälen för platsbesök (position etc) tas tillbaka in i föreskriften där de var tidigare. Att degradera dem till allmänna råd innebär att det inte är möjligt att låta dessa omständigheter ligga till grund för ett platsbesök – föreskriften är ju uttömmande som den nu är formulerad i förslaget. Att kontaktpersonen endast får utföra eftersök efter beslut av polismyndigheten ligger inte i djurskyddets intresse. Denna ändring bör enligt Förbundets bestämda uppfattning inte genomföras. Den tidigare ordningen bör bestå i denna del eftersom inga skäl som talar i annan riktning har framkommit.

För det andra så bör tredje stycket i förslaget strykas. Denna text implicerar att polismyndigheten kan tvinga ut en kontaktperson och dessutom utan att få ersättning vilket inte är acceptabelt under några omständigheter. Att denne inte heller ska få medföra vapen är direkt kontraproduktivt mot effektiviteten, djurskyddet och säkerheten. Om man ska gå i en eftersökspatrull (2 personer och en hund) bör de inblandade få avgöra vem som ska vara beväpnad och vem som ska ha kontroll över hunden. Av säkerhetsskäl kan båda dessutom behöva vara beväpnade. Dessutom uppstår ett betydande förvaringsproblem för kontaktpersonen när vapnet måste lämnas i bil eller annan plats. Jämför § 34 och regleringen där som är väl motiverad och skulle kunna tjäna som modell även i detta fall. I Förbundets utbildningar rekommenderas genomgående att man vid eftersök alltid är minst två som följer spåret. Det finns heller inte ett enda belagt fall av incident eller olycka i landet till följd av att en beväpnad skytt deltagit i ett eftersök. Det finns vidare ingen begränsning för eftersökspatrull, enligt §17, att inte få medföra vapen. Slutligen är det ett sedan länge mycket efterfrågat önskemål från eftersöksjägare i tätortsnära områden, med starkt trafikerade vägar, samt jägare i vargrevir att få möjligheten att göra eftersök med förhållsskytt eftersom man där inte kan släppa lösa hundar. Möjligheten att få använda en beväpnad kontaktperson i dessa situationer skulle med stor sannolikhet effektivisera tusentals trafikeftersök årligen med synnerligen betydande djurskyddsvinster.

§ 33 är i dagsläget överflödig. De ekipage som idag fortbildas av Förbundet i samarbete med Viltskadecenter är uteslutande också engagerade av Länsstyrelserna och i de fall de medgivit är de också registrerade i NVR's databas. Det finns således ingen som helst funktion att engagera Länsstyrelsernas personal, med betydande kontaktproblem och fördröjning som följd, innan ekipage från databasen rings ut.

I § 37 föreslås att SMS kan komplettera en viltolycksrapport. Förbundet anser att det vore att föredra om detta var obligatoriskt, Dels kan den preliminära rapporten underlåtas och dessutom kan eftersöksjägaren eller kontaktpersonen enligt § 42 använda SMS istället för telefon.

I § 38 nämns inte trafikerade vägar men det återkommer i det allmänna rådet. Här behövs ett förtydligande.

I § 41 har införts ett krav på beslut av polismyndigheten så fort ett eftersök ska återupptas. Detta är i strid med djurskyddets intressen och en sådan byråkratisk ordning är inte lämplig att införa. Vad är för det första ett avbrott? Bara tolkningen av detta begrepp kan få orimliga konsekvenser. Varje fördröjning av ett eftersök utökar viltets lidande och förbundet avstyrker detta förslag bestämt. Även andra och tredje stycket i paragrafen bör revideras mot denna bakgrund. Detta förslag rubbar också den grundläggande principen i organisationen, vilket är djupt olyckligt och förvirrande. I dag lämnas ett viltolycksärende från början och i sin helhet över från polisen till en kontaktperson som ansvarar för att uppdraget utförs och slutförs. Ska man rubba denna princip krävs omfattande förtydliganden och klara regelverk för såväl polis som frivilligorganisationen att hantera. Dessa saknas i föreliggande förslag. Förbundet kan heller inte se någon betydande arbetsmiljövinst med denna väsentligt ökade administrativa funktion.

I § 42 föreslås införas en ordning med obligatorisk telefonrapportering från kontaktpersoner. Varför det inte av arbetsmiljöskäl skulle gälla även eftersöksjägare har förbundet svårt att förstå – det ansvaret kan inte åläggas kontaktpersonen som man kan tro av § 43. Istället för tusentals samtal till LKC runtom i Sverige borde ett enkelt förfarande med SMS vara att föredra, om ett sådant rapporteringskrav skulle vara nödvändigt att införa kan det lämpligen samordnas med vårt förslag vad gäller § 37.

I § 44 andra stycket anges att polismyndigheten skall underrättas för "beslut" om vad som skall ske med älg eller hjort. Vad som skall ske med dessa viltarter som tillfaller jakträttshavaren enligt NFS 2002:18 § 36 är inte upp till polismyndigheten att besluta, utan följer direkt av tillämpliga författningar. Inte ens polisen får disponera över dessa viltarter utan att det strider mot lagstiftningen. I de allmänna råden hänvisas felaktigt till § 45. Rimligen avses § 44.

I § 49 har ett krav på särredovisning av spårbunden trafik införts. Något skäl till detta har inte framförts men förbundet anser att detta främst är en teknisk fråga som bör kunna hanteras den vägen inom databasen. Om det ska införas bör det istället införas i § 27 eller 42 och inte bara som en del av ersättningsfrågan.

De två sista styckena i de allmänna råden till § 51 har tagits bort. Förbundet anser att de korrekt beskriver gällande lagstiftning och ser ett värde av att de kvarstår.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Daniel Ligné
Riksjaktvårdskonsulent

Åke Granström
Vice Generalsekreterare

CC: Naturvårdsverket

